Lietas arhīva Nr. K73-1672-20/39
ECLI:LV:ZRT:2020:1130.11310012520.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ogrē 2020.gada 30.novembrī

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese Zeltīte Kusiņa,
piedaloties prokurorei Ilonai Rudovskai
un aizstāvim Henrijam Ulmim,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. B/, personas kods /personas kods/,
apsūdzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

/pers. B/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

2020.gada 13.februārī ap plkst.18.09 nolūkā izdarīt zādzību /pers. B/ iegāja SIA "MAXIMA Latvija" veikalā "Maxima" Ogrē, Vidus prospektā 1, un slepeni nozaga septiņas pudeles viskija JACK DANIEL'S, katru 24,99 EUR vērtībā par kopējo summu 174,93 EUR.

Tādējādi /pers. B/ slepeni nolaupīja SIA "MAXIMA Latvija" preci 174,93 EUR vērtībā.

Ar tādām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. B/ sevi par vainīgu atzina pilnīgi izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, tas ir, atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un to juridisko kvalifikāciju, kā arī atzina cietušās SIA "MAXIMA Latvija" pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmēru izvirzītās apsūdzības apjomā un savu atlīdzināšanas pienākumu.

Apsūdzētais izdarīto nožēloja, lūdza un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pilnībā apzinādamies pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, proti, spriedums šajā apsūdzībā ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

[3] Izvērtējot apsūdzētā /pers. B/ attieksmi pret izvirzīto apsūdzību un piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi, kā arī prokurores I.Rudovskas un aizstāvja H.Ulmja izteikto viedokli, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā izvirzītajā apsūdzībā turpmāk minēto iemeslu dēļ.

[3.1] Apsūdzētais /pers. B/ pilnīgi atzīst sevi par vainīgu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā.

[3.2] Tiesai, kas ir iepazinusies ar faktiem lietas materiālos un ir pārbaudījusi tos, nav šaubu par apsūdzētā /pers. B/ vainīgumu viņam izvirzītās apsūdzības apjomā, t.i., Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

[3.3] Apsūdzētais /pers. B/ piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, apliecinot izpratni par izskaidroto procesuālo būtību un sekām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai.

[4] Apsūdzētā vainīgumu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījumu izdarīšanā tiesa atzīst par pilnībā pierādītu. Pamatojoties uz tiesas atzinumu par apsūdzētā vainīgumu, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek norādīts.

[5] Pirmstiesas procesā doto juridisko vērtējumu, tas ir, apsūdzētā /pers. B/ darbību kvalifikāciju noziedzīgajam nodarījumam pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, tiesa atzīst par pareizu juridisko kvalifikāciju, konstatējot faktisko apstākļu aprakstā iepriekš minētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu veidojošo pazīmju nepieciešamo un pietiekamo kopumu.

[6] Par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais /pers. B/ ir sodāms.

[7] Tiesas izvērtētais soda noteikšanā.

Nosakot /pers. B/ soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi un Krimināllikuma 46.panta nosacījumus, kuru ietvaros soda veida noteikšanā tiesa vērtē izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, bet soda mēra noteikšanā tiesa vērtē atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām.

[7.1] Noziedzīgā nodarījuma rakstura novērtējums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas klasificējas kā mazāk smags noziegums.

Par pierādītu atzīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas tiesa vērtē kā nodarījumu, kuram ir neliels sabiedrības interešu apdraudējuma raksturs, jo kriminālprocesu pēc Krimināllikuma 180.panta uzsāk tikai tad, ja saņemts pieteikums no personas, kurai nodarīts kaitējums. Minētais norāda uz sabiedrības interešu apdraudējuma nelielo raksturu.

[7.2] Kaitējuma novērtējums.

Ar /pers. B/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas radīts kaitējums SIA „MAXIMA Latvija" tiešā mantiskā zaudējuma veidā 174,93 EUR apmērā.

Zādzības izdarīšanas rezultātā nodarīto zaudējumu tiesa vērtē kā nelielu tirdzniecības uzņēmumam, jo tā apmērs nepārsniedz valstī noteiktās

minimālās mēnešalgas apmēru, kas 2020.gadā ir 430 EUR, un ir mazāk kā puse no minētā apmēra.

[7.3] Atbildību ietekmējošie apstākļi.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktā likums paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīga nodarījuma izdarītāja pieteikšanās par vainīgu.

Tomēr apstākli, ka apsūdzētais /pers. B/ vaļsirdīgi atzinies izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā un izdarīto nožēloja, tiesa uzskata par iespējamu atzīt kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā paredzēto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli apsūdzētajam /pers. B/ tiesa atzīst to, ka šajā spriedumā par pierādītu atzītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo izdarīts nedzēstas sodāmības laikā.

Zādzības izdarīšanas laikā – 2020.gada 13.februārī – /pers. B/ bija spēkā sodāmība pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 13.marta sprieduma, kas stājies spēkā 2019.gada 30.aprīlī, un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 31.maija sprieduma, kas stājies spēkā 2019.gada 18.jūnijā. Pēc minētajiem spriedumiem saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem /pers. B/ noteikts galīgais sods ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 27.septembra lēmumu. Lēmums stājies spēkā 2019.gada 19.oktobrī. Galīgo sodu – brīvības atņemšanu uz 9 mēnešiem – /pers. B/ izcietis 2019.gada 2.novembrī (25.lapa).

[7.4] Apsūdzētā personības novērtējums.

Vērtējot apsūdzētā /pers. B/ personību, tiesa ņem vērā tiesas izmeklēšanā noskaidrotās ziņas par apsūdzētā personību atbilstoši dokumentiem lietā un paša apsūdzētā sniegto informāciju raksturojošo ziņu pārbaudes gaitā tiesas izmeklēšanā.

Tiesa vērtēja apsūdzētā attieksmi par izdarīto, kas ir paustā nožēla, apsūdzētā izteiktās pozitīvās apņemšanās nākotnē un solījumi turpmāk īstenot likumpaklausīgu uzvedību sabiedrībā.

/pers. B/ nožēloja izdarīto un atzina, ka viņam ir narkotisko vielu atkarības problēma, kuras dēļ arī izdara zādzības. /pers. B/ atzina, ka, izdarot šo noziedzīgo nodarījumu, pieļāvis lielu kļūdu. Pēc soda izciešanas plāno doties uz ārzemēm, proti, uz Angliju, kur dzīvo viņa meita.

Izvērtējot raksturojošos faktus, tiesas ieskatā apsūdzētais /pers. B/ nespēj ilgtermiņā atturēties no jaunu likumpārkāpumu izdarīšanas un tiesa to vērtē negatīvi.

Apsūdzētajam /pers. B/ ir ieilgusi problēma izprast cēloņu un seku kopsakarības vai pat nespēja minētās kopsakarības konstatēt un izvērtēt. Viņš nav pietiekami mācījies no paša iepriekš pieļautām kļūdām, kas nozīmē, ka nav kritiski un analītiski izvērtējis iepriekš pieļauto prettiesisko uzvedību, kam neizbēgami sekoja krimināltiesiskā represija, un joprojām nespēj ilgtermiņā īstenot sabiedrībā pieņemamu uzvedības modeli un respektēt likumpaklausību kā prioritāti.

Šādu secinājumu tiesa pamato ar to, ka apsūdzētajam ir bijušas vairākas sodāmības, turklāt izskatāmo noziedzīgo nodarījumu /pers. B/ ir izdarījis nedzēstas sodāmības laikā, ko apliecina Sodu reģistra informācija lietā (17.-30.lapa).

Izvērtējot apsūdzētā /pers. B/ sodāmību hronoloģiju un sistemātiskumu, tiesas ieskatā apsūdzētajam ir augsts noziedzīgu nodarījumu recidīva risks.

Turklāt /pers. B/ recidīva risku pastiprina narkotisko vielu atkarība, ko apliecina paša apsūdzētā tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi. Minētā atkarība traucē kritiski un analītiski vērtēt rīcības modeli kopumā un ilgtermiņā. Tiesa uzskata, ka /pers. B/ nav pielicis maksimālas pūles un gribasspēku narkotisko vielu atkarības problēmas risināšanā.

Likumpaklausībai ir svarīgi un nepieciešami arī sociālie priekšnoteikumi – dzīvesvieta, darbs, ģimene, iegūtas prasmes un zināšanas u.tml.

Tiesas vērtējumā nodarbinātības, prasmju un zināšanu kā sociālu priekšnoteikumu likumpaklausībai trūkums – /pers. B/ nav iegūtas specialitātes, neregulāra un īslaicīga legāla nodarbinātība 2019.gadā, bet pēc tam legālas nodarbinātības neesība – veicinājusi apsūdzētā tendenci pārkāpt likumu un nav veicinājusi kriminogēnas uzvedības mazināšanos. Par minēto liecina sodāmību skaits un hronoloģija.

Pozitīvi tiesa vērtē to, ka /pers. B/ ir izpratis narkotisko vielu lietošanas kaitīgumu, tādējādi virzoties uz cēloņu un seku kopsakarību izpratni.

[7.5] Lemjot par soda veidu un mēru apsūdzētajam, tiesa izvērtēja valsts apsūdzības uzturētājas un aizstāvja H.Ulmja izteiktos viedokļus, kā arī apsūdzētā pausto pēdējā vārdā.

[7.5.1] Prokurore uzskatīja, ka apsūdzētais /pers. B/ ir sodāms par izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, kas izdarīts 2020.gada 13.februārī, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem.

Prokurore lūdza noteikt /pers. B/ galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem, pilnīgi pieskaitot sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 17.aprīļa spriedumu, un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem, soda izciešanā ieskaitot pilnībā izciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 17.aprīļa sprieduma.

[7.5.2] Aizstāvis H.Ulmis soda noteikšanā apsūdzētajam lūdza neatstāt bez ievērības /pers. B/ izmantotās tiesības uz sadarbību kriminālprocesā, piekrītot neveikt pierādījumu pārbaudi, tādējādi izvēloties vienkāršāku procesa veidu, kā arī atzīstot savu vainu izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā un nožēlojot to.

Ievērojot minēto, aizstāvis lūdza rast iespēju prokurores prasīto soda mēru /pers. B/ mīkstināt, dodot viņam iespēju laboties un pierādīt sevi pozitīvi.

[7.5.3] Pēdējā vārdā apsūdzētais /pers. B/ lūdza tiesu viņu bargi nesodīt.

[7.6] Soda noteikšanā tiesa ņem vērā apsūdzētā piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi, vērtējot to kā sadarbību Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta izpratnē, proti, procesa ātrākas norises veicināšana.

Kriminālprocesa likuma 21.panta pirmā daļa paredz personas, kurai ir tiesības uz aizstāvību, iespēju sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Minētās likuma normas otrā daļa noteic, ka sadarbība var izpausties vienkāršāka procesa veida izvēlē, procesa norises veicināšanā, citu personu izdarītu noziedzīgu nodarījumu atklāšanā.

Tiesas vērtējumā apsūdzētā /pers. B/ piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi par apsūdzību visā tās apjomā var vērtēt kā personas sadarbību Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta izpratnē, t.i., procesa norises veicināšana turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Nenoliedzami krimināltiesisko attiecību noregulējums un procesa norise ir ātrāka, kā arī procesuāli ekonomiskāka, ja lietas iztiesāšanā netiek veikta pierādījumu pārbaude. Tiesa uzskata, ka pierādījumu pārbaudes neizdarīšana nav procesa veids, bet procesuālā kārtība lietas iztiesāšanā, kas padara ātrāku iztiesāšanas procesu un krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Judikatūrā nostiprināts princips, ka minētā piekrišana neveikt pierādījumu pārbaudi pastiprina un saturiski dziļāku padara tiesas atzīto atbildību mīkstinošo apstākli – vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā nožēlošana –, tādējādi piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi nekādā ziņā nevar vērtēt kā patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli.

Pamatojoties uz minētajiem argumentiem, faktu par apsūdzētā piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā par apsūdzību tiesa vērtē kā vispārīgu apstākli jeb faktu, kas jāņem vērā soda noteikšanā Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta tvērumā.

[7.7] Soda noteikšanā apsūdzētajam tiesa izvērtēja Krimināllikuma 46.panta pirmajā daļā noteikto, ka sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus, kā arī Krimināllikuma

46.panta ceturtajā daļā noteikto, ka brīvības atņemšanu par krimināpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro tikai tad, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta soda sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

[8] Tiesas izraudzītais soda veids un mērs.

[8.1] Ievērojot visu iepriekš minēto, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi: aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka šajā krimināprocesā apsūdzētajam /pers. B/ pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas nosakāms sods – īslaicīga brīvības atņemšana.

Analizējot apsūdzētā /pers. B/ sodāmību hronoloģiju un agrāk piespriestos soda veidus un mēru, tiesa uzskata, ka ar citiem Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas soda sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem par /pers. B/ mazāk smaga nozieguma izdarīšanu nav iespējams sasniegt soda mērķi, jo īpaši, lai panāktu apsūdzētā atturēšanos no jaunu noziegumu izdarīšanas. Šādu tiesas secinājumu pamato jau iepriekš spriedumā norādītais par /pers. B/ personībā konstatēto augsto recidīva risku, vērtējot apsūdzētā personību.

[8.2] Izraugoties /pers. B/ īslaicīgas brīvības atņemšanas soda veidu par izdarītu mazāk smagu noziegumu un ņemot vērā konstatētos atbildību ietekmējošos apstākļus, soda mērs /pers. B/ nosakāms nedaudz mazākā apmērā par prokurores prasīto, jo tiesa atzina, ka apsūdzētais /pers. B/ ir sadarbojies ar procesa virzītāju Krimināprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta tvērumā, par ko soda veida un mēra pamatojumā kā vērtētu apstākli nenorādīja valsts apsūdzības uzturētāja.

Ievērojot minēto, tiesa nosaka apsūdzētajam /pers. B/ sodu – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem 20 dienām.

Tiesa uzskata, ka šāds soda mērs apsūdzētajam sasniegs soda mērķi – samērīgi un taisnīgi sodīs vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un pakļaus soda piespiedu ietekmei tādā mērā, kas atbilst izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam, kā arī tāds soda mērs atjaunos taisnīgumu, tāpat piespriestais sods aizsargās sabiedrības drošību un liks apsūdzētajam izprast pārkāpto tiesību normu jeb apdraudēto interešu neaizskaramību turpmāk, t.i., atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, saglabājot sodītās personas iespēju samērā drīzākā laikā turpināt socializēties pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

[9] Soda noteikšanā citi izlemjamie jautājumi.

Tiesa konstatē, ka šajā spriedumā /pers. B/ jānosaka galīgais sods, ņemot vērā sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 17.aprīļa spriedumu.

Galīga soda noteikšanā /pers. B/ ir jāpiemēro Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumi, jo ar šo spriedumu par pierādītu atzīto noziedzīgo nodarījumu /pers. B/ izdarīja pirms Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 17.aprīļa sprieduma stāšanās spēkā, t.i., pirms 2020.gada 18.septembra (178.-188.lapa).

No Krimināllikuma 50.panta piektajā daļā paredzētajiem galīgā soda noteikšanas principiem, nosakot galīgo sodu /pers. B/, tiesa izraugās pilnīgas saskaitīšanas principu, t.i., šajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 17.aprīļa spriedumu.

Tādu galīgā soda noteikšanas principu tiesa pamato ar to, ka /pers. B/ ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 17.aprīļa spriedumu piespriestais sods uz šā sprieduma taisīšanas dienu ir pilnībā izciests 2020.gada 21.jūlijā. Piemērojot daļējas saskaitīšanas principu, samazinātos šajā spriedumā piespriestā izciešamā soda apmērs par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kas neatbilstu soda mērķim un individualizēti noteiktajam soda mēram šajā lietā.

[10] Kaitējuma kompensācija.

Cietusī SIA "MAXIMA Latvija" pirmstiesas procesā pieteica kaitējuma kompensāciju 174,93 EUR.

Pieteiktās kompensācijas apmēru veido nozagtās preces vērtība, t.i., /pers. B/ izvirzītās apsūdzības apjoms, kas tiek atzīts par pierādītu ar šo spriedumu.

Cietušās SIA "MAXIMA Latvija" pārstāvja pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmēru apsūdzētais /pers. B/ atzina, kā arī atzina kaitējuma atlīdzināšanas pienākumu.

Pamatojoties uz minēto, saskaņā ar Krimināprocesa likuma 352.panta pirmās daļas 1.punktu un trešo daļu tiesa atzīst cietušās SIA "MAXIMA Latvija" kaitējuma kompensāciju, ko veido tiešais mantiskais zaudējums noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, par pamatotu un nosakāmu 174,93 EUR apmērā.

Pienākumu samaksāt tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju, ņemot vērā Krimināprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa uzliek apsūdzētajam /pers. B/, kurš tiek atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, ar kuru radījis kaitējumu pieteiktās un tiesas noteiktās kompensācijas apmērā.

Samaksas pienākums īstenojams piedziņas veidā, jo nodarītais zaudējums tiesas noteiktās kompensācijas apmērā līdz iztiesāšanai labprātīgi nav atlīdzināts.

Kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanai tiesa noteic /pers. B/ labprātīgas izpildes termiņu – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[11] Procesuālie izdevumi.

Šajā krimināprocesā apsūdzētā /pers. B/ aizstāvību iztiesāšanā īstenoja zvērināts advokāts H.Ulmis.

Par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saskaņā ar Krimināprocesa likuma 84.panta otro daļu samaksas kārtība un apmērs nosakāms atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību" pēc juridiskās palīdzības sniedzēja paziņojuma par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu krimināprocesā (paziņojums).

Aizstāvja darba samaksa par valsts nodrošināto juridisko palīdzību /pers. B/ iztiesāšanā ir 180 EUR, pamatojoties uz aizstāvja H.Ulmja paziņojumiem.

Tiesa nekonstatē Krimināprocesa likuma 85.panta pirmajā daļā paredzētos pamatus apsūdzētā /pers. B/ atbrīvošanai no samaksas par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību iztiesāšanā.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 368.panta pirmo daļu procesuālie izdevumi 180 EUR apmērā jāpiedzen valsts labā no apsūdzētā /pers. B/.

Procesuālo izdevumu atlīdzināšanai tiesa noteic /pers. B/ labprātīgas izpildes termiņu – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[12] Drošības līdzeklis un soda izciešanā ieskaitāmais laiks.

[12.1] Tiesa nolemj apsūdzētajam /pers. B/ līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai piemērot drošības līdzekli – apcietinājumu – un apcietināt /pers. B/ tiesas zālē 2020.gada 30.novembrī. Drošības līdzekļa piemērošanas pamats paredzēts Krimināprocesa likuma 241.panta trešajā daļā, proti, lai novērstu apsūdzētā iespēju izvairīties no sprieduma izpildes. Turklāt /pers. B/ atrodas apcietinājumā citā krimināprocesā.

[12.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu soda laikā /pers. B/ ir jāieskaita pilnībā izciestais sods pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 17.aprīļa sprieduma, kas ir brīvības atņemšana 5 mēnešu apmērā.

Savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu /pers. B/ soda izciešanā ir jāieskaita šajā krimināllietā apcietinājumā pavadītais laiks no 2020.gada 30.novembra līdz šā sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.-514., 520.panta pirmo daļu, 523.panta 1.[1]daļu, 524., 527.panta pirmo daļu, 528.panta pirmo daļu, 529., 530.panta pirmo daļu

tiesa nosprieda

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem 20 (divdesmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu ar šo spriedumu noteiktajam sodam pilnīgi pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 17.aprīļa spriedumu, un galīgo sodu /pers. B/ noteikt brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem 20 (divdesmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu soda laikā /pers. B/ ieskaitīt pilnībā izciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 17.aprīļa sprieduma, kas ir brīvības atņemšana 5 (piecu) mēnešu apmērā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu /pers. B/ brīvības atņemšanas soda laikā ieskaitīt iztiesātajā lietā apcietinājumā pavadīto laiku no 2020.gada 30.novembra līdz šā sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piemērot līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai /pers. B/ drošības līdzekli – apcietinājumu – un /pers. B/ apcietināt tiesas zālē 2020.gada 30.novembrī.

Noteikt cietušajai SIA "MAXIMA Latvija" kaitējuma kompensāciju 174,93 EUR (viens simts septiņdesmit četri *euro* un 93 centi) apmērā un SIA "MAXIMA Latvija" labā piedzīt no /pers. B/ 174,93 EUR (viens simts septiņdesmit četri *euro* un 93 centi).

Noteikt kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanai /pers. B/ labprātīgas izpildes termiņu – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas – un pienākumu iesniegt Zemgales rajona tiesai Ogrē, Brīvības ielā 6, dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Piedzīt valsts labā no /pers. B/ procesuālos izdevumus 180 EUR (viens simts astoņdesmit *euro*) par aizstāvja H.Ulmja juridisko palīdzību iztiesāšanā.

Noteikt/pers. B/ procesuālo izdevumu atlīdzināšanai labprātīgas izpildes termiņu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Procesuālos izdevumus 180 EUR (viens simts astoņdesmit *euro*) labprātīgi atlīdzināt, ieskaitot minēto summu Valsts kasē (reģistrācijas Nr.90000050138; BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV68TREL1060001239300). Dokumentu, kas apliecina procesuālo izdevumu samaksu, nosūtīt vai iesniegt Zemgales rajona tiesai Ogrē, Brīvības ielā 6.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Zemgales rajona tiesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 530.panta trešo daļu pilna sprieduma pieejamības diena – 2020.gada 29.decembris.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 530.panta ceturto daļu pilna sprieduma pieejamības diena – 2021.gada 18.janvāris.

Tiesnese Z.Kusiņa